

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **M. A.**, zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2018, č. j. 9 A 210/2017 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 7. 2018 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti shora označenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“).

[2] Výrokem I. napadeného usnesení městský soud zastavil řízení o stěžovatelově žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, neboť stěžovatel vzal žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného (po podání žaloby došlo k ukončení nečinnosti tím, že žalovaný vydal rozhodnutí o stěžovatelově žádosti o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky). Výrokem II. uvedeného rozhodnutí městský soud vrátil stěžovateli část zaplaceného soudního poplatku za řízení o žalobě. Nakonec výrokem III. rozhodl o náhradě nákladů řízení o žalobě tak, že žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5600 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od doručení napadeného usnesení.

[3] Stěžovatel vymezil rozsah kasační stížnosti toliko výrokem III. napadeného usnesení. Sporoval přitom postup městského soudu, který stěžovateli přiznal pouze polovinu náhrady nákladů řízení o žalobě za užití § 60 odst. 7 s. ř. s.

[4] Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[k]asační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřijatelná.“ Není přitom pochyb, že stěžovatelova kasační stížnost směřuje právě a pouze proti výroku III. napadeného usnesení o nákladech řízení. Taková kasační stížnost je tudíž nepřijatelná.

[5] Podle § 120 s. ř. s. platí, že „[n]ení-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užití se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.“ Ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) pak praví, že „[n]estanočí-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.“ Nejvyšší správní soud tudíž kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu